

reauer, men i hvert tilfælde bureauer, der hjælper til. Jamen der står jo sådan set også i forslaget, at det synes vi ikke man skal lægge sten i vejen for. Men der er meget stor forskel på, om man har bestyrelsen ordentligt involveret i at lave en stillingsbeskrivelse eller et opslag eller ej. Hvad er det, vi forventer, denne direktør, eller hvem det nu er, skal kunne? Hvad er det for nogle krav, vi stiller til ham eller hende? Og hvorfor er det præcis den slags krav og ikke nogle andre krav? Hvad er det for en samarbejdsevne, hvad er det for en offensivitet, eller hvad det nu kan være, denne direktør skal besidde?

Det er helt afgørende, at det må bestyrelsen involveres i, og det er også helt klart, at sådan foregik det ikke i Ørestadsselskabet; det ved vi godt. Det kan selvfølgelig være, det er foregået på den måde mellem Henning Christophersen og Jens Kramer Mikkelsen, det skal jeg ikke kunne gøre mig klog på, men det kom i hvert fald aldrig nogen sinde ned på et stykke papir.

Det andet, der skal gøres, er at lave et opslag. Selvfølgelig sender man da folere ud, det er klart nok, men at lave et opslag er rent faktisk et vigtigt signal om, at her ønsker vi at tiltrække kvalificerede kandidater, og vi ønsker at tiltrække mere end én kvalificeret kandidat.

Bl.a. fru Henriette Kjær fremhævede – det gjorde Venstre og Dansk Folkepartis ordførere vistnok også – at der er nogle, der ikke vil søge, medmindre de kan være rimelig sikre på om ikke at få stillingen, så i hvert fald ligge blandt de to eller tre, der overhovedet har mulighed for at få stillingen. Men det er fuldstændig banalt, for sådan er det jo på jobmarkedet i forvejen. Det er jo ikke sværere, end at man normalt griber knoglen og ringer eller får en anden til at ringe for at høre, om man, med den profil man har, overhovedet er inden for rækkevidde af stillingen. Hvis man ikke er det, søger man den ikke, og så beder man i øvrigt om, at det bliver holdt fortroligt. Vanskeligere er det jo ikke.

Så vil jeg godt sige tak til hr. Jens Christian Lund for dagens i hvert tilfælde indtil videre bedste jyske underspillede indlæg her fra talerstolen. Det synes jeg var dejligt at høre, og tak for tilslutningen.

Til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Walter Christophersen, vil jeg godt sige, at det faktisk er noget af en skuffelse, at Dansk Folkeparti ikke bakker forslaget op. Hr. Walter Christophersen gjorde meget ud af den konkrete sag, der var årsagen til, at vi fremsatte dette beslutningsfor-

slag, nemlig sagen om Ørestadsselskabet. Det er jo helt klart, at den var kritisabel på alle mulige måder, og jeg husker også Dansk Folkepartis udtalelser fra dengang, hvor man tog afstand fra fremgangsmåden, så derfor synes jeg egentlig, det er besynderligt, at man ikke kan sige heroppefra: Ja, det her går vi selvfølgelig ind for.

Kl. 15.10

Til fru Henriette Kjær vil jeg blot sige, at det er vist det, man kan kalde en underdrivelse, når fru Henriette Kjær siger, at Jens Kramer Mikkelsen blev hentet ind. Jeg vil sige, som jeg sagde før: Nej, han var sandelig indenfor, for han var selv med til at aftale det, og det synes jeg ikke skal gå i glemmebogen, selv om det ikke er en sag om Jens Kramer Mikkelsen, men en principiel sag om at sikre, at vi undgår den slags fremover.

Egentlig kunne jeg godt nævne et par eksempler til. Der var en tidligere departementschef i Trafikministeriet der – vupti – lige pludselig blev direktør for Danmarks TransportForskning, osv. osv. osv. Det er skam ikke nogen enlig svale.

Hr. Martin Lidegaard sagde om den del af forslaget, der handler om at opslå stillingerne, at det måske kunne være lidt vanskeligt, og hr. Martin Lidegaard nævnte sagen om DONG. Men her er der jo ikke nogen ledig direktørstilling. Der sidder jo en direktør. Engang i efteråret troede vi ikke, det ville gå sådan, men sådan er det gået. Nu er det sådan set DONG, der har købt de andre selskaber op, og direktørstillingen er besat, så der er jo ikke tale om, at man skal have en ny direktør, medmindre bestyrelsen da går hen og fyrer ham.

Jeg kan ikke huske DSB-sagen, men jeg synes, det er vigtigt, at man – selv om man internt har en kvalificeret kandidat – rent faktisk opslår stillingerne, og det synes jeg af to årsager. Den ene er, at det er vigtigt, at en bestyrelse føler sig forpligtet til at diskutere igennem, hvad det er for nogle krav, man stiller til en direktør, og hvad det er for en profil, man vil have, for ellers giver det ikke megen mening med den del af bestyrelsesansvaret, altså at man rent faktisk påtager sig det ansvar. Den anden er, at når man opslår den, sikrer man, at der er en konkurrence, også selv om man sender folere ud.

Til hr. Rune Lund vil jeg bare sige: Ja, hvor svært kan det være? Egentlig burde det jo ikke være så svært. Det er sådan set et spørgsmål om at lave nogle regler, og jeg ser stadig sådan på det, at med den lovgivning, der passerer dette